EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.6.2021
COM(2021) 316 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs i enlighet med kraven i artikel 118 för perioden 2015–2019

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs i enlighet med kraven i artikel 118 för perioden 2015–2019

1. Inledning och bakgrund

I rådets förordning (EG) nr 1224/2009[1] (*kontrollförordningen*) föreskrivs ett EU-system för fiskekontroll för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken[2] efterlevs. Tillsammans med förordningen om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske)[3] och förordningen om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor[4] fastställs det i kontrollförordningen regler och åtgärder för kontroll, inspektion och verkställighet genom en global och integrerad strategi.

De som deltar i styrningen och genomförandet av systemet för fiskekontroll är medlemsstaterna, Europeiska kommissionen, Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA)[5] och kommersiella aktörer. Kontrollförordningen är tillämplig på hela kedjan av fiskeverksamhet, från nätet till tallriken.

Med detta dokument uppfyller kommissionen sin rättsliga skyldighet att vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur kontrollförordningen tillämpas i medlemsstaterna (artikel 118.2).

År 2017 antog kommissionen den första rapporten om genomförandet och utvärderingen av kontrollförordningen under de första fem åren (2010–2014) efter dess ikraftträdande[6]. Utvärderingen visade att kontrollförordningen är avgörande för att den gemensamma fiskeripolitikens mål ska kunna uppnås och för att bevarande- och förvaltningsåtgärder ska kunna verkställas. Principerna och bestämmelserna i kontrollförordningen rör problem som tidigare har lett till omfattande överfiske och dålig efterlevnad av fiskereglerna. Analysen i den första rapporten visade också att medlemsstaterna hade genomfört de viktigaste bestämmelserna i kontrollförordningen, men att genomförandet av en del av dem i vissa fall försenats på grund av deras komplexa karaktär och den tid som krävdes för att göra anpassningar. I rapporten drogs också slutsatsen att kontrollförordningen visserligen bidrog till att förbättra både systemet för fiskekontroll och efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens regler, men att den dock inte var helt ändamålsenlig (se avsnitt 3.1). För att komma till rätta med de brister som konstaterats antog kommissionen 2018 ett förslag om en

[1] EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

[2] EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

[3] EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

[4] EUT L 347, 28.12.2017, s. 81.

[5] https://www.efca.europa.eu.

[6] COM(2017) 192 final.

översyn av EU:s system för fiskekontroll[7]. Detta förslag är för närvarande föremål för förhandlingar med rådet och Europaparlamentet.

Denna andra rapport ger en översikt över hur kontrollförordningens centrala bestämmelser tillämpades under perioden 2015–2019.

Innehållet i dokumentet bygger på i) de data som medlemsstaterna har rapporterat i enlighet med artikel 118 i kontrollförordningen[8], ii) kommissionens iakttagelser vid granskningar, verifikationer och inspektioner som utförts i enlighet med avdelning X i kontrollförordningen, iii) information från uppföljningar av dessa granskningar, verifikationer och inspektioner, iv) diskussioner som hållits i expertgrupperna för fiskekontroll och efterlevnad och v) andra särskilda aktiviteter (t.ex. workshoppar, möten).

2. Medlemsstaternas genomförande av kontrollförordningen

Medlemsstaterna ansvarar för att se till att systemet för fiskekontroll genomförs på ett korrekt sätt. Under 2015–2019 fortsatte medlemsstaterna att förbättra genomförandet av kontrollförordningen. Förbättringar gjordes på områden där brister hade konstaterats under den föregående rapporteringsperioden, i synnerhet i) sanktions- och pricksystemen, ii) övervakningen av små fartyg, iii) rapporteringen av fångstdata från små fartyg och iv) datautbyte. Förbättringarna är visserligen välkomna, men dessa fiskedata har ännu inte digitaliserats fullt ut och det krävs därför ytterligare insatser på detta område. Medlemsstaternas sanktionssystem förbättrades också (bl.a. genom införandet av pricksystem), men mer måste göras för att se till att dessa åtgärder tillämpas och verkställs på ett effektivt och likvärdigt sätt. Mer information om dessa frågor återfinns i avsnitten nedan.

2.1. Villkor för tillträde till vatten och resurser samt kontroll av flottförvaltningen

För att säkerställa att fiskeverksamheten bedrivs i enlighet med reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken måste man för denna verksamhet inneha en **fiskelicens** och, när särskilda villkor är tillämpliga, ett **fisketillstånd**. Det totala antalet giltiga fiskelicenser som rapporterats av medlemsstaterna minskade något under 2015–2019, från närmare 96 000 giltiga fiskelicenser 2015 till omkring 91 000 under 2019. Under denna period rapporterade medlemsstaterna att fler än 1 500 fiskelicenser hade återkallats tillfälligt och att fler än 1 100 hade återkallats slutgiltigt. Antalet fisketillstånd ökade från 30 500 år 2015 till över 38 500 under 2019. Av dessa återkallades 154 tillfälligt och 187 slutgiltigt.

För att säkerställa en effektiv kontroll måste medlemsstaterna använda ett **satellitbaserat kontrollsystem för fartyg (VMS)**, och fiskefartyg med en längd över allt på 12 meter eller mer måste vara utrustade med en anordning som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att automatiskt lokalisera och identifiera dem. Vissa fartyg kan dock undantas

[7] COM(2018) 368 final.

[8] En omfattande och detaljerad sammanfattning av de data som har rapporterats av medlemsstaterna finns i den sammanfattande rapporten *Synopsis Report of data reported by Member States according to Article 118 of the Control Regulation*. Denna finns att tillgå på Circabc (europa.eu), tillsammans med de inlämnade rapporterna.

från detta krav om de i) har en längd över allt på mellan 12 och 15 meter och uteslutande bedriver verksamhet inom flaggmedlemsstatens territorialhav, ii) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs från den tidpunkt då de lämnar hamnen till den tidpunkt då de återvänder. Vid en analys av de data som rapporterats av medlemsstaterna framgick att detta undantag fortfarande tillämpas i stor utsträckning, men att användningen av VMS-system har ökat från omkring 35 % 2015 till 40 % 2019 när det gäller fartyg med en längd över allt på mellan 12 och 15 meter.

Kontroller av maskinstyrkan är en viktig del av EU:s system för fiskekontroll. Fiskefartygens maskinstyrka och bruttotonnage är de två kapacitetsindikatorer som regleras genom systemet för inträde/utträde[9]. De är också de två kapacitetsindikatorer för vilka den gemensamma fiskeripolitiken fastställer tak. Av dessa skäl är förvaltningen av flottkapaciteten, inklusive systemet för inträde/utträde i registret över unionens fiskeflotta[10], beroende av att dessa två parametrar registreras korrekt och tillförlitligt. Det är av avgörande betydelse att medlemsstaternas deklarationer om maskinstyrka är korrekta om det ska gå att säkerställa att kapacitetsbegränsningarna för deras flottor inte överskrids och att EU:s flottkapacitet därmed förblir förenlig med en fiskeansträngning som inte leder till överfiske av bestånden. År 2019 offentliggjorde kommissionen en studie om kontrollerna av maskinstyrka i 15 medlemsstater[11]. I denna konstaterades att bristande efterlevnad var ett vanligt problem när det gällde samtliga medlemsstater, områden och fartygstyper som ingick i studien. Resultaten väcker frågor om medlemsstaternas övergripande efterlevnad av taken för fiskekapacitet och systemet för inträde/utträde. Studien bekräftade också att de nuvarande bestämmelserna om kontroller av maskinstyrka inte är helt ändamålsenliga. Dessutom är de fysiska kontrollerna av maskinstyrka kostsamma och besvärliga, både för myndigheterna och för aktörerna. Slutligen är de ofta ineffektiva, eftersom maskinstyrkan kan ändras i hemlighet under eller efter en kontroll. Det förefaller därför lämpligt att övergå till ett system med kontinuerlig maskinövervakning, åtminstone för vissa flottsegment. En övergång till ett sådant system har redan föreslagits av kommissionen i dess förslag om ett reviderat system för fiskekontroll.

För att bättre kunna övervaka flottdata och flottkapacitet på EU-nivå har kommissionen uppdaterat registret över unionens fiskeflotta[12,13]. Detta register innehåller en databas som delvis är tillgänglig för allmänheten.

2.2. Verktyg för fångstrapportering, vägning och spårbarhet

För att underlätta en effektiv övervakning är de fiskefartyg i EU som har en längd över allt på 10 meter eller mer skyldiga att föra en **fiskeloggbok**. För fartyg med en längd över allt på 12

[9] EUT L 169, 30.6.2017, s. 1.

[10] EUT L 34, 9.2.2017, s. 9.

[11] https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a867cbac-8e90-11e9-9369-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-99423821.

[12] En Excelfil med uppgifter från applikationen har regelbundet offentliggjorts på EU:s webbplats sedan juni 2018. Den webbapplikation som används i dag släpptes i december 2019.

[13] https://webgate.ec.europa.eu/fleet-europa/index_en.

meter eller mer måste detta ske i elektronisk form (e-loggbok). Genom undantag kan emellertid vissa **fartyg med en längd över allt på mellan 12 och 15 meter** använda en loggbok i pappersform[14]. Uppgifterna tyder på att det finns en allmän trend mot minskad användning av pappersloggboken, även om den fortfarande används i stor utsträckning. Antalet fartyg med en längd över allt på mer än 12 meter som använde en e-loggbok ökade från 4 800 under 2014 till nästan 8 700 under 2019. Denna ökning beror på den ökade användningen av e-loggböcker på fartyg på mellan 12 och 15 meter, där användningen av e-loggböcker ökade från 30 till 40 %. Dessutom ökade andelen fartyg med en längd över allt på mellan 10 och 12 meter som använde e-loggböcker från cirka 2 % 2014 till 11 % 2019.

Övervakningen av fångster för **fartyg med en längd över allt på mindre än 10 meter** ska ske med hjälp av provtagningsplaner, loggböcker i pappersform eller avräkningsnotor. Andelen fartyg som omfattades av var och en av dessa övervakningsmetoder var relativt stabil under rapporteringsperioden, med en variation på några få procentenheter mellan åren. Provtagningsplaner var den vanligaste typen av övervakningsmetod. Utöver dessa kontrollformer införde vissa medlemsstater e-loggböcker, och trots att det rapporterade antalet sådana fartyg visserligen är ganska litet ökade det från omkring 100 stycken 2015 till 450 under 2019.

Eftersom rapporteringen i pappersform anses vara ineffektiv och leda till en stor administrativ börda[15] syftar kommissionens förslag om ett reviderat EU-system för fiskekontroll till att fullt ut digitalisera rapporteringen för samtliga flottsegment, vilket är förenligt med EU:s digitala strategi[16]. De åtgärder på EU-nivå som föreslås på detta område är anpassade till den teknik som finns tillgänglig. De föreslagna åtgärderna syftar också till att undvika den snedvridning av konkurrensen som kan uppstå om medlemsstaterna ensidigt inför dessa nya tekniker. I detta sammanhang anordnade kommissionen i december 2018 en workshop om **digitala verktyg för småskaligt fiske**[17]. Under workshoppen tog man upp i) digitala verktyg för fartygsövervakning, ii) digitala verktyg för fångstrapportering och iii) Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) som finansieringsmekanism. Workshoppen gav möjlighet till utbyte av i) kunskaper, ii) bästa praxis och iii) information om trender och utveckling inom digitala lösningar för övervakning och kontroll av småskaligt fiske. Överlag var deltagarna i workshoppen positiva till teknisk innovation, men framförde reservationer rörande kostnaderna och stordriftsfördelarna med att utrusta större del av EU:s flotta med digitala verktyg. När det gäller detta förespråkar kommissionens i sitt förslag om Europeiska havs-, fiskeri-och vattenbruksfonden (EHFVF) för perioden 2021–2027[18,19] ett heltäckande stöd till

[14] Medlemsstaterna får undanta fartyg med en längd över allt på mellan 12 och 15 meter som a) bedriver verksamhet uteslutande inom flaggmedlemsstatens territorialhav eller b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs från den tidpunkt då de lämnar hamnen till den tidpunkt då de återvänder.

[15] SWD(2018) 280 final.

[16] Att forma EU:s digitala framtid |Att forma EU:s digitala framtid (europa.eu).

[17] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/workshop-digital-tools-small-scale-fisheries-brussels-4-5-december-2018-2018-11-30_sv

[18] COM(2018) 390 final.

[19] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/commissioner-sinkevicius-welcomes-provisional-political-agreement-european-maritime-fisheries_sv

inköp och installation av komponenter för obligatorisk fartygsspårning och elektroniska rapporteringssystem på fartyg för småskaligt kustfiske[20].

Det finns fortfarande farhågor när det gäller **spårbarheten**, detta trots att framsteg har gjorts på detta område och att medlemsstaterna har eftersträvat olika lösningar för att säkerställa spårbarheten för fiskeprodukter. Det finns luckor i informationskedjan dels på grund av den fortsatta användningen av både pappersinformation och elektronisk information, dels på grund av avsaknaden av harmoniserade datastandarder. Dessa brister har ännu inte åtgärdats. Genomförandet av de befintliga spårbarhetsreglerna i kontrollförordningen har visat sig vara en utmaning för många medlemsstater. Det beror på i) bristande samordning mellan olika myndigheter med ansvar för kontroller i leveranskedjan, ii) olika tolkningar av spårbarhetsbestämmelsernas tillämplighet och iii) förvirring kring spårbarhetsbestämmelserna i den allmänna livsmedelslagstiftningen[21]. Dessa resultat bekräftar resultatet av den tidigare utvärderingen av kontrollförordningen, där det slogs fast att förordningens bristfälliga genomförande berodde på otydligheter i det aktuella regelverket. Resultaten är också ytterligare en bekräftelse på att kommissionens förslag om att revidera systemet för fiskekontroll är relevant. Som ett försök att lösa dessa problem anordnade kommissionen i oktober 2019 en **workshop om spårbarhet för fiske- och vattenbruksprodukter**[22]. Under workshoppen tog man upp i) de föreslagna ändringarna av spårbarhetskraven inom ramen för den pågående översynen av kontrollförordningen och ii) olika system och tekniker för fiskeprodukters spårbarhet som för närvarande genomförs av medlemsstaterna och industrin. Under workshoppen diskuterades viktiga frågor såsom vikten av att systemen är driftskompatibla och hur man kan säkerställa ett effektivt genomförande som är positivt för alla berörda parter, det vill säga myndigheter, aktörer och slutkonsumenter.

Kvotförvaltning är en av grundpelarna i fiskeförvaltningen inom den gemensamma fiskeripolitiken. Korrekt vägning, registrering och spårbarhet för fiskeprodukter är avgörande i) för kontrolländamål, ii) för övervakning av kvotutnyttjandet och iii) för att säkerställa fiskeverksamhetens långsiktiga hållbarhet. Kommissionens granskningar och kontroller, som genomförts i utvalda medlemsstater[23], har visat att det finns betydande brister när det gäller **vägning, registrering och spårbarhet** av fångster. Dessa brister har i) undergrävt de lika villkoren mellan medlemsstaterna när det kommer till tillämpningen av reglerna, ii) underlättat överfiske och iii) lett till underrapportering av fångster. Samtliga tre problem äventyrar den gemensamma fiskeripolitikens mål. Kommissionen har vidtagit åtgärder för att åtgärda de konstaterade bristerna (se avsnitt 3.3) och kommer att fortsätta att utvärdera medlemsstaternas tillämpning av reglerna om vägning, fångstregistrering och spårbarhet.

---

20 Småskaligt kustnära fiske bedrivs av fiskefartyg med en längd över allt på mindre än 12 meter som inte använder släpredskap.

21 EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

22 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/traceability-fisheries-products-know-what-you-buy-2019-10-10_sv.

23 Danmark, Irland, Belgien och Nederländerna.

2.3. Särskilda kontroll- och inspektionsprogram

De **särskilda kontroll- och inspektionsprogram** som kommissionen har antagit för fem havsområden i EU[24] har genomförts av medlemsstaterna på nationell och regional nivå. EFCA har säkerställt den operativa samordningen av inspektionsverksamheten på regional nivå genom planerna för gemensamt utnyttjande. Det totala antalet inspektioner som genomfördes inom ramen för planerna för gemensamt utnyttjande nästan fördubblades från 2015 till 2019, och fler än 32 000 inspektioner genomfördes under 2019. Andelen misstänkta[25] överträdelser för inspektioner både till havs och på land fördubblades också under samma period, med genomsnittliga siffror för olika år och havsområden på mellan 2 och drygt 24 %[26]. De allra flesta av de misstänkta överträdelser som konstaterades vid inspektioner till havs och på land inom ramen för planerna för gemensamt utnyttjande gällde felaktig rapportering av fångster och bristande efterlevnad av bestämmelserna om tekniska åtgärder[27]. Under 2019 stod misstänkta överträdelser i form av felaktig registrering för mer än 40 % av det totala antalet konstaterade misstänkta överträdelser i Svarta havet och Nordsjön. Närmare 60 % av alla misstänkta överträdelser i Östersjön gällde felaktig registrering. Denna andel uppgick till 75 % inom ramen för planerna för gemensamt utnyttjande för de västliga vattnen i Nordostatlanten. I planen för gemensamt utnyttjande för Medelhavsområdet hade 30 % av alla misstänkta överträdelser att göra med bristande efterlevnad av bestämmelserna om tekniska åtgärder, medan 25 % gällde felaktig registrering och de återstående 45 % av de misstänkta överträdelserna gällde bristande efterlevnad av förvaltnings- eller spårbarhetsbestämmelser.

På senare år har tillgången till fiskekontrollinformation gynnats genom användning av **ny teknik**, exempelvis jordobservationsteknik. Under 2019 använde EFCA **satellitfjärranalys** för att upptäcka fartyg, identifiera mål och andra specifika övervakningsuppgifter.

2.4. Kontroll av landningsskyldigheten

Landningsskyldigheten, som trädde i kraft fullt ut i januari 2019, är en av den reformerade gemensamma fiskeripolitikens viktigaste beståndsdelar. Sedan det stegvisa införandet inleddes i januari 2015 har medlemsstaterna gjort få framsteg när det gäller att kontrollera och verkställa dess tillämpning. Kommissionen har genomfört ett antal granskningar för att utvärdera de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att i) säkerställa kontroll och verkställighet av landningsskyldigheten, och ii) säkerställa korrekt dokumentation av alla fångster. Resultaten av dessa granskningar (tillsammans med andra rapporter, t.ex. i) rapporter där efterlevnaden utvärderas som utarbetats av EFCA i samarbete med regionala

[24] Östra Atlanten och Medelhavet, Svarta havet, Östersjön, Nordsjön och Ices-sektion IIa, Nordostatlantens västliga vatten.

[25] Termen ”misstänkta överträdelser” avser överträdelser som har upptäckts av en inspektör och rapporterats i inspektionsrapporten, men för vilka inget beslut ännu har fattats av en behörig myndighet eller domare.

[26] https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/EFCA%20Annual%20Report%20for%20year%202019.pdf.

[27] EUT L 198, 25.7.2019, s. 105.

kontrollexpertgrupper[28], ii) rapporter från medlemsstaterna och iii) rapporter från icke-statliga miljöorganisationer) visar på en bristande efterlevnad av landningsskyldigheten. Resultaten tyder också på att det förekommer omfattande, olagliga och odokumenterade utkast av fångster i flera havsområden. För att landningsskyldigheten ska kunna genomföras på ett framgångsrikt sätt måste medlemsstaterna bland annat vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa kontroll och verkställighet i fråga om fiskeverksamheten till havs. Sådana åtgärder skulle främja efterlevnad och uppmuntra fiskenäringen att helt undvika oönskade fångster, vilket är ett av målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Elektronisk fjärrövervakning med intern-tv och sensorer har visat sig vara det mest kostnadseffektiva sättet för medlemsstaterna att säkerställa kontroll och verkställighet när det gäller fiskeverksamheten till havs. Därför utgör kommissionens förslag om att se över EU:s system för fiskekontroll en rättslig grund för obligatorisk, riskbaserad användning av elektronisk fjärrövervakning, som det mest ändamålsenliga och kostnadseffektiva sättet att kontrollera landningsskyldigheten till havs. Under 2019 utarbetade EFCA, i samarbete med medlemsstaterna, tekniska riktlinjer och minimispecifikationer för elektronisk fjärrövervakning[29].

2.5. Inspektioner och verkställighet

Antalet **personer som fått tillstånd av medlemsstaterna att utföra fiskeinspektioner** ökade från omkring 12 750 under 2015 till nästan 14 400 under 2019. Det finns omkring 4 000 till 5 000 inspektörer, räknat i heltidsekvivalenter, per medlemsstat. Både bland de heltids- och deltidsarbetande fiskeinspektörerna beräknas omkring en av tre ha fiskekontroller som huvudsaklig arbetsuppgift. Det är svårt att bedöma om det har inträffat en verklig ökning av antalet anställda som arbetar med fiskekontroll, eftersom inspektörerna har olika befogenheter i de olika medlemsstaterna[30]. Vissa medlemsstater påpekade emellertid att deras inspektioner var underbemannade, vilket skulle kunna göra deras kontrollsystem mindre effektiva.

Enligt medlemsstaternas rapportering gjordes sammanlagt omkring 450 000 **inspektioner** under 2015–2019. Fördelningen av inspektioner på de fyra viktigaste platserna såg ut på följande sätt: 48 % gjordes i hamn/vid landning, 26 % på marknaden, 22 % till havs och 4 % under transport.

Medlemsstaterna rapporterade att 1 147 patrulleringsfartyg användes för fiskeinspektioner under 2015. Detta antal ökade till 1 256 under 2019, med sammanlagt närmare 100 000 patrulleringsdagar till havs under rapporteringsperioden 2015–2019. Detta kan jämföras med de 56 000 patrulleringsdagar till havs som rapporterades för perioden 2010–2014. Dessutom rapporterade medlemsstaterna en ökning av antalet övervakningsflygplan som användes för fiskekontroll och fiskeövervakning, från 72 stycken år 2015 till 76 år 2019. Sammanlagt låg antalet övervakningstimmar på närmare 30 000 under 2015–2019. Användningen av ny

[28] https://www.efca.europa.eu/en/content/compliance-evaluation.

[29] https://www.efca.europa.eu/en/content/technical-guidelines-and-specifications-implementation-remote-electronic-monitoring-rem-eu.

[30] En rad olika nationella tjänstemän kan betraktas som inspektörer, från specialiserade fiskeinspektörer till poliser och tulltjänstemän.

teknik för fiskeövervakning har också ökat. År 2015 rapporterade två medlemsstater att de använde sig av sammanlagt åtta drönare. År 2019 använde sig i stället sju medlemsstater av sammanlagt 39 drönare.

Under perioden 2015–2019 upptäckte medlemsstaterna sammanlagt drygt 65 000 **misstänkta överträdelser**, med ett antal på mellan 12 000 och 14 000 om året. När det gäller antalet **allvarliga överträdelser** konstaterades en allmän uppåtgående trend, från cirka 3 000 under 2015 till 3 500 under 2019. I genomsnitt identifierades överträdelser vid omkring en av tio inspektioner.

De vanligaste misstänkta avvikelserna är överträdelser avseende spårbarhet (28 %), följt av avvikelser som rör fiskeloggboken och landningsdeklarationen (22 %) och överträdelser av kontrollbestämmelserna i fleråriga planer[31] (20 %). När det gäller de ovanligaste typerna av misstänkta överträdelser rapporterade medlemsstaterna inga, eller nästan inga, överträdelser i fråga om i) övervakningen av prisregleringar och interventionsåtgärder, ii) gemensamma marknadsordningar och iii) vägning efter transport.

Under 2019 påbörjade kommissionen en studie om medlemsstaternas **sanktionssystem**[32]. Målet var att göra en ingående analys och bedömning av hur de nationella sanktionssystemen fungerar, särskilt de sanktioner som medlemsstaterna tillämpade för överträdelser mellan 2015 och 2019. Av studiens resultat framgår att det nödvändiga regelverket i medlemsstaterna till största delen är fullständigt och att många medlemsstater har förbättrat sitt regelverk under de senaste fem åren. I slutet av 2019 hade alla utom en medlemsstat infört ett pricksystem för licensinnehavare och befälhavare på fiskefartyg. I vissa medlemsstater har dock genomförandet av **pricksystemet** försenats, eller så har systemet ännu inte tagits i drift. Dessutom finns det stora skillnader mellan länderna när det gäller längden på sanktionsförfarandena och nivån på de sanktioner som utdöms. Dessa resultat visar att situationen visserligen förbättrades under 2015–2019 jämfört med 2010–2014, men att mer bör göras för att säkerställa lika villkor. De visar även att mer bör göras för att se till att de sanktioner som tillämpas i varje medlemsstat är effektiva, avskräckande och proportionerliga. Ett av de främsta målen för den översyn av systemet för fiskekontroll som kommissionen föreslog 2018 är att undanröja de nuvarande rättsliga hinder som står i vägen för likabehandling av aktörer och rättvis konkurrens i hela EU.

2.6. Data och information

Medlemsstaterna rapporterar regelbundet **fångst- och fiskeansträngningsdata** till kommissionen. Därigenom blir det möjligt att övervaka den största tillåtna fångsten och kvotanvändningen. Att säkerställa kvaliteten på dessa data är en viktig del av medlemsstaternas och kommissionens arbete för att förbättra kvotövervakningen, och deras kvalitet garanteras genom lämplig validering och korskontroller. När det gäller skyldigheten

[31] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/multiannual-plans_sv.

[32] *Study on the sanctioning systems of Member States for infringements to the rules of the Common Fisheries Policy* (inte översatt till svenska), https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/dfb452c8-c4df-11eb-a925-01aa75ed71a1

att inrätta ett automatiskt **system för korskontroller och validering av data** uppger 22 av 23 medlemsstater att de har inrättat ett sådant system. Hittills har emellertid endast 12 av dessa 22 automatiserat sina system. Ytterligare sex medlemsstater planerar att införa automatisering senast 2021. I fyra medlemsstater förekommer fortfarande ytterligare förseningar av automatiseringen. Ett fåtal medlemsstater rapporterar att införandet av automatiska korskontroller har gjorts med stor framgång under perioden 2015–2019.

För att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i datautbytet fastställde kommissionen 2016 en bindande tidsplan för medlemsstaternas införande av **Flux-standarden** (som står för *fisheries language for universal exchange*) **för hantering av fiskedata**[33]. Med Flux-standarden kan regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och länder runt om i världen för första gången använda en enda, gemensam kod för att automatisera insamlingen och spridningen av sina fångstdata. Standarden är också harmoniserad med de standarder som används för skatter och livsmedels spårbarhet. Under de senaste fem åren har framstegen med att införa Flux varierat mellan medlemsstaterna och mellan olika områden. Utbytessystemet Flux Transportation Layer (Flux TL) är nu i drift vid kommissionen och i 22 av de 23 berörda medlemsstaterna. Allt utbyte av fiskedata sker via en central plattform för datautbyte som förvaltas av GD Havsfrågor och fiske. Plattformen kan användas för att skicka validerade data och innehåll i olika standardformat till kommissionen. Arbetet med att införa datautbyte i dessa format har antingen redan slutförts eller fortskrider väl i de flesta medlemsstater när det gäller följande uppgiftskategorier: fiskeverksamhet, avräkningsnotor, fartygsposition, flottdata och aggregerade fångstdata.

3. Kommissionens genomförande

Kommissionen har spelat en nyckelroll när det gäller att hjälpa medlemsstaterna att genomföra kontrollförordningen och övervaka deras efterlevnad av förordningen. Kommissionen har bland annat i) möjliggjort utbyte av fiskedata genom att utveckla den nödvändiga it-infrastrukturen, ii) genomfört ett stort antal granskningar och verifikationer samt följt upp dessa, iii) hjälpt medlemsstaterna att tolka lagstiftningen och iv) inrättat ett flertal expertgrupper för fiskekontroll. Alla dessa aktiviteter har, tillsammans med EFCA:s operativa samordning, i hög grad bidragit till att förbättra genomförandet av kontrollförordningen under rapporteringsperioden.

3.1. Lagstiftning och politisk utveckling

År 2017 antog kommissionen en rapport om genomförandet och utvärderingen av kontrollförordningen[34]. I enlighet med artikel 118.3 bedömdes i denna rapport genomförandet av förordningen och dess inverkan på den gemensamma fiskeripolitiken fem år efter dess ikraftträdande. Som en del av 2015 års program om lagstiftningens

[33] http://www.unece.org/uncefact/unflux.

[34] COM(2017) 192 final.

ändamålsenlighet och resultat (Refit)[35] bedömdes också om kontrollförordningen fortfarande var ändamålsenlig, med syftet att förenkla och minska regelbördan. Resultaten visade att kontrollförordningen visserligen hade bidragit till att förbättra systemet för fiskekontroll och öka efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens regler, men att den trots det inte var helt ändamålsenlig. I rapporten lyfte man fram ett antal centrala utmaningar som EU och dess medlemsstater måste ta itu med för att säkerställa i) hållbart fiske, ii) lika villkor för alla aktörer och iii) ökade synergier med politiken på andra områden, i synnerhet miljön och marknaden. En särskild rapport från Europeiska revisionsrätten[36], en resolution från Europaparlamentet[37] och ett yttrande från Refit-plattformen[38] har också visat att EU:s system för fiskekontroll har brister och på det hela taget inte är ändamålsenligt.

Revisionsrätten tog särskilt upp problem på följande områden: i) Korrektheten hos uppgifterna i medlemsstaternas fartygsregister (om maskinstyrka och bruttotonnage). ii) Det stora beroendet av otillförlitliga pappersbaserade fångstrapporteringssystem. iii) Bristen på ändamålsenlig övervakning av flottan för småskaligt fiske. iv) Behovet av att inrätta en plattform för datautbyte för att underlätta utbytet av fiskedata mellan medlemsstaterna. v) Avsaknaden av standardiserade protokoll för fiskeinspektioner. vi) Behovet av att införa ett system för utbyte av data om överträdelser och sanktioner mellan medlemsstaterna.

I juni 2017 lanserade kommissionen ett politiskt initiativ för att se över EU:s system för fiskekontroll. Som en del av detta initiativ offentliggjorde kommissionen i oktober 2017 en inledande konsekvensbedömning, och denna följdes av riktade samråd med berörda parter i november och december 2017. Det ledde till att kommissionen i maj 2018 antog ett **förslag om att se över EU:s system för fiskekontroll**[39]. Syftet med förslaget är följande: i) Att stärka verkställighetsbestämmelserna. ii) Att säkerställa bättre kvalitet och bättre utbyte av data och information om fisket, särskilt när det gäller småskaligt fiske och fritidsfiske. iii) Att åtgärda bristerna i den gemensamma fiskeripolitiken när det gäller kontroll av landningsskyldigheten. iv) Att minska den administrativa bördan. v) Att öka synergieffekterna med andra politikområden. Den aktuella analysen av genomförandet av kontrollförordningen under perioden 2015–2019 visar att samtliga av dessa punkter fortfarande är relevanta. Förslaget genomgår för närvarande det ordinarie lagstiftningsförfarandet och håller på att granskas av Europaparlamentet och rådet. Målen för översynen är helt i linje med den europeiska gröna given[40] och utnyttjar fördelarna med den digitala omställningen för att stödja den gröna omställningen. Den är också en del av kommissionens från jord till bord-strategi[41], eftersom det reviderade systemet för

---

35 *Regulatory Fitness and Performance Programme (REFIT): State of Play and Outlook* (resultattavlan för Refit), SWD(2015) 110 final.

36 Särskild rapport: *EU:s fiskerikontroller: mer behöver göras*, https://www.eca.europa.eu/sv/Pages/DocItem.aspx?did=41459.

37 https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0407_SV.html.

38 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/xiv3acontrol_of_eu_fisheries.pdf.

39 COM(2018) 368 final.

40 https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_sv.

41 https://ec.europa.eu/food/farm2fork_en.

fiskekontroll kommer att bekämpa livsmedelsbedrägeri och bidra till hållbara livsmedel genom ett förbättrat spårbarhetssystem.

I samband med Refit-utvärderingen framhölls betydelsen av de särskilda kontroll- och inspektionsprogrammen. Alla berörda parter anser att dessa är nödvändiga för att möjliggöra ändamålsenliga inspektioner och för att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna i EU-vatten och internationella vatten. Under 2017 började kommissionen, i samarbete med EFCA och medlemsstaterna, att arbeta för en ny strategi som skulle i) rationalisera de befintliga särskilda kontroll- och inspektionsprogrammen[42], ii) utvidga deras geografiska täckning och tillämpningsområde, i linje med den reformerade gemensamma fiskeripolitiken och iii) minska den administrativa bördan. Det ledde till att kommissionen 2018 antog nya särskilda kontroll- och inspektionsprogram[43] som omfattar alla EU:s havsområden och samtliga fisken som omfattas av EU:s bevarande- och förvaltningsåtgärder i dessa havsområden. Genom detta blev även planerna för gemensamt utnyttjande till en bättre plattform för samordning. En harmoniserad metod för riskbedömning utarbetades dessutom för att möjliggöra i) en enhetlig strategi för kontroll- och inspektionsprogram inom ett och samma havsområde och ii) lika villkor för fisken i olika medlemsstater. Den harmoniserade metoden[44] utarbetades av EFCA i samarbete med medlemsstaterna och utgår från potentiella hot i form av bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler.

3.2. Data och information

Sedan 2015 har kommissionen anslagit betydande resurser till och arbetat hårt för att utveckla den it-infrastruktur som krävs för att medlemsstaterna ska kunna utbyta fiskeuppgifter i UN/Flux-formatet. I linje med revisionsrättens rekommendation[45] om att förbättra fiskeuppgifternas fullständighet och tillförlitlighet lade kommissionen under 2015–2019 tonvikt på att utveckla och införa Flux Transportation Layer (Flux TL)[46]. Detta projekt visade sig vara en utmaning, eftersom de tidiga versionerna av Flux TL inte kunde hantera den växande mängd data som utbyttes. Med varje ny version har emellertid programvaran Flux TL fått större kapacitet. De senaste uppdateringarna tillgodoser de nödvändiga behoven och erbjuder fler tekniska fördelar, till exempel en övervakningssida. Kommissionen spelade också en avgörande roll i att lägga fram genomförandedokument med detaljerade regler för datautbyte. Överenskommelser om dessa dokument träffas med medlemsstaterna genom expertgruppen för de elektroniska rapporteringssystemen (ERS) och datahantering.

Kommissionen har också utvecklat standardiserade format för utbyte av data som rör fisketillstånd och inspektionsrapporter. Systemet License, som används för att utbyta

---

42 EUT L 350, 20.12.2012, s. 99, EUT L 170, 22.6.2013, s. 66, EUT L 175, 27.6.2013, s. 61, EUT L 85, 21.3.2014, s. 15.

43 EUT L 317, 14.12.2018, s. 29.

44 https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/Risk%20Assessment%20Methodology.pdf.

45 Rekommendation 3 i särskild rapport nr 08/2017 *EU:s fiskerikontroller: mer behöver göras*, https://www.eca.europa.eu/sv/Pages/DocItem.aspx?did=41459.

46 Flux TL är den programvara som används för utbyte av fiskeuppgifter mellan medlemsstaterna, kommissionen och EFCA.

fisketillstånd mellan medlemsstater, tredje parter och kommissionen, togs i bruk i december 2020. En utvidgning av License planeras för att möjliggöra utbyte av inspektionsrapporter senast i mitten av 2021.

På Europaparlamentets begäran inledde kommissionen i november 2019 ett pilotprojekt för att utveckla och testa ett kontrollsystem för fritidsfångst av havsabborre[47]. En extern underleverantör har utvecklat ett integrerat it-verktyg som gör det möjligt för fritidsfiskare att snabbt informera de nationella myndigheterna om sina dagliga fångster genom att registrera dem. En webbaserad plattform har utvecklats för att ta emot dessa fångstdata (RecFishing.eu), och denna kommer att utvidgas ytterligare med anledning av pilotprojektets positiva resultat. Resultaten presenterades på ett webbinarium om övervakning och kontroll av fritidsfiske som hölls i december 2020[48].

3.3. Kommissionens verifikations- och verkställighetsverksamhet

Medlemsstaterna måste se till att de har effektiva system för fiskekontroll. Kommissionen ansvarar för att övervaka och se till att medlemsstaterna tillämpar kontrollförordningen och den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser korrekt. För att kontrollera ändamålsenligheten hos medlemsstaternas kontrollsystem och deras efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler utför kommissionens tjänstemän verifikationer, autonoma inspektioner och granskningar. Under perioden 2015–2019 genomförde GD Havsfrågor och fiske cirka 150 besök på plats i medlemsstater, varav de flesta var **granskningar**. Särskild tonvikt lades vid i) hur väl förfarandena för fångstregistrering fungerar, ii) vägningsförfaranden, iii) åtgärder som införts för att kontrollera landningsskyldigheten, iv) övervakning och kontroll av den externa flottan och v) kontroll av maskinstyrkan.

Verifikationsuppdag och granskningar har också utförts för att kontrollera genomförandet av kontrollåtgärder för särskilda fisken där problem uppdagats och brådskande åtgärder krävts, t.ex. när det gäller blåfenad tonfisk i Medelhavet, torsk och lax i Östersjön och elfiske i Nordsjön. Kontroller gjordes för att utreda påstådda överträdelser av EU:s fiskelagstiftning som anmälts genom klagomål. Dessutom gjordes ansträngningar för att ta itu med de brister som konstaterats i fråga om det korrekta genomförandet av sanktionsbestämmelserna och pricksystemen.

Mellan 2019 och 2020 begärde kommissionen att två medlemsstater skulle inleda **administrativa undersökningar**. Syftet med den första undersökningen var att utreda brister som upptäckts i vägnings- och kontrollåtgärderna för pelagiskt fiske och fritidsfiske av

[47] https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/01f3d94d-4019-11eb-b27b-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-180378385.

[48] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_sv.

blåfenad tonfisk[49]. Den andra undersökningen hade som syfte att utreda brister i kontrollsystemet för odling av blåfenad tonfisk[50].

I många fall åtgärdade medlemsstaterna på ett framgångsrikt sätt de problem som upptäckts vid granskningar och verifikationsuppdrag, inom ramen för informella bilaterala dialoger (även kallade **EU Pilot-ärenden**). Mellan 2015 och 2018 inledde kommissionen sju EU Pilot-ärenden som gällde sex medlemsstater, varav ett fortfarande pågår. Pilotärendena gällde följande: i) Genomförandet av en handlingsplan. ii) Genomförandet av pricksystemet i två medlemsstater. iii) Kontroll av fiskeflottan i NEAFC:s konventionsområde. iv) Fångstrapportering. v) Kontroll av maskinstyrkan i två medlemsstater. Under 2019 inledde kommissionen 24 EU Pilot-ärenden som berörde totalt 17 medlemsstater. Av dessa handlade åtta om kontroll av medlemsstaternas externa flotta, femton om kontroll av maskinstyrka och ett om sanktions- och pricksystemet. Under 2020 inledde kommissionen dessutom ytterligare tre EU Pilot-ärenden som gällde tre olika medlemsstater. Två av dessa ärenden handlade om placering i bur av blåfenad tonfisk och ett om kontroll av den externa flottan.

När kommissionen upptäcker brister i medlemsstaternas kontrollsystem som kräver mer arbete och längre tid för dem att åtgärda utarbetar kommissionen **handlingsplaner** för de berörda medlemsstaterna. Under perioden 2015–2019 utarbetade kommissionen nio nya handlingsplaner[51]. Under samma period avslutades arbetet med sex av de åtta handlingsplaner som påbörjats före 2015[52]. I slutet av 2019 hade elva medlemsstater en handlingsplan[53] och fyra nya handlingsplaner påbörjades 2020[54]. De 15 pågående handlingsplanerna tar upp i) konstaterade brister i systemet för fångstregistrering, ii) sanktionssystemen, iii) riskhanteringsprocessen, iv) de datoriserade systemen för datavalidering/automatiska korskontroller och v) spårbarhetskraven.

Slutligen inledde kommissionen tre **överträdelseförfaranden** mot medlemsstater under perioden 2015–2019. Dessa förfaranden gällde i) kontrollen av flottan i Nafo-vattnen[55], ii) genomförandet av pricksystemet[56] och iii) efterlevnaden av exklusivitetsklausulen och kontrollen av fiskeflottan i Västafrika[57]. Två av dessa förfaranden avslutades 2019 och 2020[58], medan ett[59] fortfarande pågår. Ett överträdelseförfarande som inleddes 2014 och

[49] Irland.

[50] Kroatien.

[51] Belgien, Estland, Grekland, Kroatien, Italien, Cypern, Malta, Nederländerna och Finland.

[52] Bulgarien, Spanien, Italien, Lettland, Malta och Rumänien.

[53] Belgien, Estland, Grekland, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Malta, Nederländerna, Portugal och Finland.

[54] Bulgarien, Rumänien, Slovenien och Sverige.

[55] Portugal.

[56] Irland.

[57] Italien.

[58] Italien och Portugal.

[59] Irland.

gäller efterlevnad av fångstregistrerings- och vägningssystemet pågår fortfarande[60]. År 2020 inledde kommissionen tre nya överträdelseförfaranden: ett om kontrollen av fiskodlingar för blåfenad tonfisk[61] och två om fångstregistrerings- och vägningssystemet[62].

Ett av överträdelseförfarandena ledde till att medel från EHFF avsedda för kontroller tillfälligt stoppades på förhand. Verifikationsuppdragen avseende laxfisket i Östersjön ledde till ett beslut om återbetalning[63] för en medlemsstat.

4. Fiskekontroll och genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken och EHFF

Kontrollförordningen är en av grundpelarna i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, eftersom den fastställer bestämmelser för fångstrapportering. Dessa bestämmelser krävs för att det ska gå att kontrollera efterlevnaden av de fångstbegränsningar som antas årligen. Under perioden 2015–2019 rationaliserade kommissionen den rättsliga processen för omfördelning av kvoter. Utöver förbättringar av de resurser som medlemsstaterna avsatte för rapportering innebar denna rationaliserade rättsliga process att systemet för omfördelning av kvoter blev öppnare och effektivare. Det krävs dock mer arbete för att förbättra rapporteringen om omfördelning och reduceringar inom ramen för internationella avtal, eftersom denna rapportering ibland är inkonsekvent.

Genomförandet av EU-systemet för fiskekontroll stöds genom EHFF[64]. Inom ramen för EHFF anslog medlemsstaterna gemensamt 567,9 miljoner euro för kontroll- och verkställighetsverksamhet under perioden 2014–2019. I slutet av 2019 hade medlemsstaterna gjort åtaganden på 375,8 miljoner euro[65], vilket motsvarar 66,2 % av den totala planerade EHFF-budgeten för dessa åtgärder. Bland de många typerna av investeringar var de tre största i) inköp, installation och utveckling av teknik, ii) modernisering och inköp av fartyg, flygplan och helikoptrar för patrullering och iii) driftskostnader. Dessa tre typer av investeringar utgjorde tillsammans 70 % av de totala åtagandena. Trots att den EU-prioritering som kontrollen hör under (unionens prioritering nr 3, ”Främjande av genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken”) har den högsta utnyttjandegraden av alla fiskefonder, bör det noteras att utnyttjandegraden på 46,8 % fortfarande är låg i absoluta tal. Kommissionen hoppas därför på ett bättre genomförande av både den nuvarande EHFF och den nya EHFVF för perioden 2021–2027. I detta sammanhang har riktlinjer tillhandahållits för EHFVF:s programplanering[66]. Potentiella budgetutgifter har även anslagits för att förbättra

60 Danmark.

61 Malta.

62 Belgien och Nederländerna.

63 EUT L 56, 27.2.2020, s. 1.

64 EUT L 149, 20.5.2014, s. 1.

65 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/eu-funding-fisheries-aquaculture-and-processing-sectors-how-have-member-states-used-it-2020-12_sv.

66 SWD(2020) 206 final, bilaga.

verkställigheten och kontrollen när det gäller fisken samt inlämningen av data, inbegripet utveckling och införande av ändamålsenlig och innovativ teknik för fiskeövervakning[67].

5. Samordning med medlemsstaterna, EFCA och tredje parter inom internationella forum

En ändamålsenlig och effektiv tillämpning av systemet för fiskekontroll kräver ständig samverkan och samarbete mellan medlemsstaterna, kommissionen och EFCA. Det kräver också samarbete på internationell nivå med länder utanför EU och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.

Kommissionen diskuterar regelbundet genomförandet av kontrollförordningen med medlemsstaterna och EFCA i **expertgruppen för fiskekontroll**. Verkställighetsfrågor diskuteras i **expertgruppen för efterlevnad**, medan utveckling och genomförande på it-området behandlas i **expertgruppen för elektroniska rapporteringssystem (ERS) och datahantering**.

På EU-nivå har **kommissionen och EFCA** ett nära samarbete för att säkerställa ett korrekt genomförande av systemet för fiskekontroll, utbyta information och data samt delta i olika möten som rör fiskekontroll. Kommissionen är särskilt engagerad i i) den verksamhet som anordnas av de regionala kontrollexpertgrupperna och EFCA för att genomföra planen för gemensamt utnyttjande och ii) arbetsgruppen för elektroniska inspektions- och övervakningsrapporter.

EU är världsledande när det gäller världshavsförvaltning och är en föregångare i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. EU arbetar också aktivt för en bättre världshavsförvaltning, inbegripet kontrollåtgärder. I linje med agendan för internationell världshavsförvaltning[68] **arbetar kommissionen nära med partner från hela världen**, däribland regionala fiskeriförvaltningsorganisationer[69] och internationella organisationer[70]. Kommissionen samarbetar också bilateralt med länder utanför EU som har ingått fiskeavtal med EU[71] samt med tredjeländer inom ramen för dialoger om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske[72] för att i) säkerställa efterlevnad av fiskebestämmelser, ii) tillämpa de senaste

---

67 De föreslagna investeringarna för verkställighet och kontroll omfattar i) kontroll och övervakning av landningsskyldigheten, ii) kontroll av vägning, iii) övervakning av marina farvatten, iv) spårbarhet samt övervakning och kontroll av den småskaliga flottan, och v) maskinkontroller. Andra föreslagna investeringar innefattar elektronisk fjärrövervakning, bl.a. i) intern-tv, ii) programvara för automatisk igenkänning, iv) drönare, iv) högupplösta satellitbilder, v) blockkedjeteknik, vi) handhållna ERS-system, och vii) anordningar och system för kontinuerlig övervakning av maskinprestanda.

68 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_sv. Åtgärd 7 i agendan har rubriken ”Bekämpa olagligt fiske och stärka den hållbara förvaltningen av livsmedelsresurserna från havet på global nivå”. https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_sv.

69 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/regional-fisheries-management-organisations-rfmos_sv.

70 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements_sv.

71 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/sustainable-fisheries-partnership-agreements-sfpas_sv.

72 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/illegal-fishing_sv.

standarderna för fiskekontroll och datautbyte[73] och iii) säkerställa en korrekt uppföljning av fall av bristande efterlevnad.

6. Slutsatser

Fiskekontroll är av avgörande vikt för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken och för att säkerställa lika villkor för aktörerna. Under perioden 2015–2019 gjorde medlemsstaterna framsteg i genomförandet av kontrollförordningen. Förbättringarna omfattade i) modernare kontrollmetoder, inbegripet ökad användning av satellitbaserade kontrollsystem för fartyg (VMS) och elektroniska rapporteringssystem (ERS) för övervakning, kontroll och rapportering av fiskefartyg och ii) automatiska korskontroller av fiskedata. Medlemsstaterna ansträngde sig också för att förbättra sina sanktionssystem. Genomförandenivån för dessa system är emellertid inte densamma i alla medlemsstater, vilket leder till olika villkor. Kommissionen och EFCA hjälpte medlemsstaterna att i) utveckla nya it-verktyg, ii) harmonisera sina metoder för riskbedömning och iii) samordna verksamheten på operativ nivå. Dessutom tillhandahölls ekonomiskt stöd till kontroller genom EHFF, som stödde inköp, installation och utveckling av teknik samt modernisering av kontrollmetoder i medlemsstaterna.

Trots betydande förbättringar kvarstår brister i tillämpningen av kontrollförordningen. Dessa brister gäller i) bestämmelser om kontroll och verifikation av maskinstyrka, ii) vägning, iii) landningsskyldigheter, iv) kontroll av den externa flottan och v) sanktioner. Under de närmaste åren kommer kommissionen att inrikta sig på att genomföra dessa åtgärder ytterligare. Kommissionen kommer också att fortsätta arbetet med verkställighet och ett fullständigt genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken samt ändamålsenlig kontroll och verkställighet i enlighet med kommissionsordförande Ursula von der Leyens uppdragsbeskrivning till kommissionsledamot Virginijus Sinkevičius[74]. Därutöver kommer kommissionen att i) kontrollera tillämpningen av spårbarhetsbestämmelserna, i enlighet med från jord till bord-strategin, ii) verifiera kontrollen av system för förvaltning av fiskeansträngning, och iii) främja testning och utveckling av smart teknik för kontroller, i linje med den europeiska gröna given. Slutligen kommer kommissionen, tillsammans med EFCA, att arbeta vidare med att i) utveckla metoder för att bedöma efterlevnaden av landningsskyldigheten, och ii) harmonisera de metoder som används vid genomförandet av provtagningsplaner för vägning. När det gäller översynen av systemet för fiskekontroll kommer kommissionen att fortsätta att arbeta tillsammans med rådet och parlamentet för att stärka, modernisera och förtydliga de nuvarande reglerna.

---

[73] Tack vare EU:s ansträngningar antog NEAFC Flux-standarden för datautbyte i november 2018. Kommissionen har också inlett förhandlingar om införande av UN/Flux-standarden i olika bilaterala forum, bl.a. med Norge och Färöarna.

[74] https://ec.europa.eu/commission/commissioners/sites/comm-cwt2019/files/commissioner_mission_letters/mission-letter-sinkevicius-2019-2024_en.pdf.